

ת"פ 30399/10/14 - מדינת ישראל נגד ורד ביטון

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 30399-10-14 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

נגד
ורד ביטון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשמת עו"ד אלדד אוחיון

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בעבירה של גניבה ממעביד, בשלושים עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ובעשרים ותשע עבירות של קבלת דבר במרמה.

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום עבדה הנאשמת בחברת כח אדם והועסקה כמטפלת של המתלוננת. במסגרת עבודתה זו, ביקשה המתלוננת מהנאשמת כי תבטל עבודה עיסקה שביצעה באמצעות כרטיס האשראי שלה ולשם כך מסרה לה את מספרו. הנאשמת העתיקה את מספר הכרטיס ובמשך תקופה של כחודשיים וחצי נהגה לעשות בו שימוש טלפוני, על ידי כך שהתקשרה לבתי עסק שונים, הזדהתה בשם שאינו שלה והזמינה פריטי רכוש שונים באמצעות כרטיס אשראי זה והודיעה לבעל העסק כי "ורד" תגיע לאסוף את הסחורה.

בין התאריכים 23/10/13 - 8/1/14 בשלושים הזדמנויות שונות רכשה הנאשמת בשיטה זו מבתי עסק שונים פריטי סחורה שונים בשווי כולל של 6,291.70 ₪.

התביעה הדגישה כי מדובר במעשה של גניבה על ידי עובד כאשר המעסיקה המתלוננת היא קשישה המקבלת

סיוע מהמוסד לביטוח לאומי. עוד הדגישה התביעה את נסיבות ביצוע העבירות האפופות במעשי מירמה והונאה.

התביעה הדגישה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת הם קניינו של הפרט וחיי מסחר תקינים כעולה אף מהלכות בתי המשפט שהוצגו על ידי התביעה.

לטעמה של התביעה מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים שכן הנאשמת ניצלה את האמון שנתנה בה המעסיקה לצורך טובתה האישית.

התביעה הגישה לעיון בית המשפט פסיקה נוהגת בעבירות מעין אלה ולטעמה יש להשית על פי פסיקה זו ענישה של מאסר בפועל בכליאה ממשית.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה בעבירה של גניבה ממעביד נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. המתחם הראוי לכל אחת מן העבירות של הונאה בכרטיס חיוב הוא ממאסר קצר של מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל ובעבירה של קבלת דבר במרמה, המתחם הראוי נע בין מאסר קצר של מספר חודשים ועד 12 חודשים בפועל.

התביעה ערה להודאתה של הנאשמת באשמה ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר שהיה בכך וכן היא ערה לנסיבותיה האישיות כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן ועם זאת, לטעמה, אין מקום לסטות ממתחמי הענישה לאור האמור בתסקיר.

התביעה הדגישה כי אין המדובר במעידה חד פעמית אלא בריבוי מעשים שהשתרעו על פני זמן רב ואף שווי מעשי העבירה אינו מועט.

סוף דבר, עתרה התביעה להשית על הנאשמת 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת כפי שהן מופיעות בתסקיר שירות המבחן. הוא ציין כי היא אם חד הורית לפעוטה וכל שראתה לנגד עיניה היה פרנסת ילדתה. עוד הדגיש ב"כ הנאשמת כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי ולאחר המעשים פנתה אל חברת האשראי והגיעה עימה להסדר תשלומים. על כן, ובפועל, לא נגרם נזק כלשהו הן לקשישה והן לחברת האשראי.

ב"כ הנאשמת שב והדגיש כי מדובר באישה חולה וכי מודבר בנסיבות מקלות כיוון שכל הרכישות באו לכסות על צרכים בסיסיים ביותר.

כן הסתייג ב"כ הנאשמת מהפסיקה שהוגשה על ידי התביעה בציינו כי מדובר במקרים חמורים בהרבה מהפרשה דנן.

בהדגישו כי מדובר בנאשמת שנטלה אחריות מלאה על המעשים והביעה חרטה כנה והיא אישה חולנית ביותר והביעה נכונות לפצות את המתלוננת, הרי שלטעמו של ב"כ הנאשמת, מן הראוי לקבל את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בעניינה בענישה צופה פני עתיד.

הוגש מסמך רפואי המפרט את בעיותיה הרפואיות הלא מעטות של הנאשמת לרבות אירוע מוחי שעברה לפני כשבע שנים.

כן הוגשו מסמכים המאשרים כי מדי חודש בחודשו מחזירה הנאשמת סכומי כסף לחברת האשראי ובסה"כ החזירה סכום של 7,000 ₪.

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי בת 40, גרושה ואם לילדה פעוטה. היא אינה עובדת ובעלת אחוזי נכות קבועים מטעם המוסד לביטוח לאומי בגין מגבלות גופניות ואירועים מוחיים.

התסקיר גולל את רקעה האישי והמשפחתי וכן את נסיבותיה האישיות שאינן קלות כלל ועיקר .

הנאשמת הביעה תחושות צער וחרטה עמוקות באשר למעשיה וציינה כי ביצעה את העבירות בשל מצוקה כלכלית קשה בה היתה שרויה, כשברקע לעבירה ננטשה על ידי בן זוגה, שהיה המפרנס העיקרי ונותרה ללא יכולת לעמוד בתשלומי מחיה וללא יכולת לספק לילדתה את צרכיה הבסיסיים. היא הביעה אמפתיה למתלוננת וכן נכונות ראשונית לפצותה. מדבריה עלה כי היא אוחזת בעמדות נורמטיביות ומודעת היטב לחומרת מעשיה. הנאשמת ציינה כי מאז המעשים היא חידשה את הקשר עם גורמי הרווחה ומגיעה לשיחות פרטניות ואף שולבה בהליך טיפולי בסדנה מטעמים.

שירות המבחן התרשם כי היא עברה כברת דרך משמעותית לשיפור מצבה ובכך להפחתת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

הוצע לנאשמת להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן והיא הביעה מוטיבציה לעשות כן.

שירות המבחן המליץ להעדיף את הפן השיקומי ולהטיל על הנאשמת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בצד צו מבחן.

מעשיה של הנאשמת חמורים. יש בהם פגיעה בערכים מוגנים של הגנה על קניינו של הפרט ופגיעה בחיי המסחר התקינים.

מדובר בגניבה ממעביד ולאחר מכן שימוש באמצעי מרמה והונאה בהזדמנויות רבות.

ראיתי את מכלול המעשים כאירוע אחד ומתחם הענישה הראוי לו נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנים עשר חודשי מאסר בפועל.

בענייננו מדובר בניצול חמור ובוטה של הנאשמת באמון שניתן בה על ידי המתלוננת, שהיא אישה קשישה ונזקקת לטיפול של הנאשמת.

לאחר שניצלה את אמונה ונטלה את מספר כרטיס האשראי שלה, עשתה בו הנאשמת שימוש בשלושים הזדמנויות שונות לרכישת פריטי סחורה שונים. שווי הפריטים אינו נמוך כלל ועיקר ועולה על 6,000 ₪.

לא אוכל לקבל את טענת הנאשמת מפי בא כוחה וכפי שעלתה בפני שירות המבחן כי את העיסקאות ביצעה בשל מצוקות כלכליות קשות ולכיסוי צרכים בסיסיים עבור ילדתה הפעוטה.

עיון בכתב האישום המתוקן מעלה כי העיסקאות נעשו במקומות שונים ולצרכים שונים ולא אחת שלא בעבור מוצרי צריכה בסיסיים.

אין המדובר במעידה חד פעמית, אלא בריבוי מעשים אשר השתרעו על פני תקופה ארוכה. על כן והגם שמדובר בעבירות נגד הרכוש יש לראות בכך משנה חומרה. משנה חומרה נוסף יש לראות בכך שהעבירות היו מלוות במעשי מרמה והונאה.

אם לא מצאתי להחמיר עם הנאשמת כפי שהיה ראוי לעשות על פי נסיבות אלה, הרי זה משום הודאתה באשמה ונטילת האחריות, כמו גם הבעת החרטה. כן התחשבתי בדרך שעשתה הנאשמת מאז, לרבות בהליך הטיפול הנזכר בתסקיר שירות המבחן והן באשר להחזרת הכסף לחברת האשראי.

עוד התחשבתי בנסיבותיה הקשות של הנאשמת ובמצבה הרפואי שאינו קל כלל ועיקר.

אני ערה להמלצות שירות המבחן ואף נתתי להן משקל ועם זאת לא יכולתי לקבלן במלואן.

שירות המבחן אמון על שיקוליה של הנאשמת ועל אלה בלבד. בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים ועל כן, בבואו לגזור את הדין ייקח בחשבון את המלצות שירות המבחן במכלול שיקוליו, אך ייעשה כן כשיקול אחד במכלול השיקולים ולא כשיקול בלעדי.

כך גם לדרך השיקומית שעשתה הנאשמת ניתן משקל, אולם היה זה משקל מסוים בלבד ולא משקל בכורה שהיה בו כדי להביא לקבלת המלצות שירות המבחן.

יש בשיקום כדי להביא להקלה בעונש, ואולם אין בו כדי להביא לאיון מוחלט של שיקולים אחרים לרבות עקרון ההלימה.

בשל שניתן שיקול לשיקומה של הנאשמת ולנסיבותיה האישיות והרפואיות, תהיה התחשבות הן במידת העונש והן באשר לאופן ריצויו.

אני גוזרת על הנאשמת ארבעה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, באופן עליו המליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 16/12/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה גניבה, מרמה או הונאה.

אני מטילה על הנאשמת קנס בסכום של 750 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/3/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

בהתחשב בכך שהנאשמת פרעה את חובה לחברת האשראי, אני מחייבת אותה בתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 1000 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש לטובת המתלוננת, עדת התביעה מס' 4 בכתב האישום בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/6/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן, לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 14/3/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, במעמד הצדדים.